

باب پنجاه و هفتم - لوح مبارک در باره امتداد حیات سلف

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از آثار حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲، صفحه ۷۲ - ۷۳

باب پنجاه و هفتم - لوح مبارک در باره امتداد حیات سلف

حضرت عبدالبهاء میفرماید قوله الاحلی:

هو الله

بواسطه حضرت اسم الله جنابان آقا سید محمود سلیل جلیل من فاز بالرفیق الاعلی آقا میرزا بابا دهجی علیه بهاء الله هو الله - ای بنده جمال ابدی، آنچه ذکر امتداد حیات سلف است امری است نه بحسب اصطلاحی در این ایام زیرا در ازمنه قدیمه سنین مختلفه بوده بعضی یک دور ماه را یکسال میشمردند و بعضی دور آفتاب را و همچنین دور هریک کوکب سیاری را یکسال مینامیدند مثلاً سنه قمری سنه شمسی سنه زهره سنه عطاردی سنه مریخی سنه مشتری سنه زحلی که عبارت از مدت دوریه کواکب است و الا ایام حیات همینکه واضح و پدید است نهایت آنکه اجسام پیشینیان از جهت معیشت بسیط قوی تر بود و بنیه شدیدتر از فضل حق مستدعیم که حیاتی باحبای خویش عنایت فرماید که عمر نوح و هود بحسب تصور مشهود بمثابه آتی از اعصار و دهور گردد انتهی

و در سفرنامه جلد اول مذکور است :

"یکی سؤال از عمر طولانی در ایام قدیم نمود فرمودند بعضی معتقدند که حرکت ثالث کره ارض سبب طول و قصر عمر است که این حرکت غیر از حرکت شبانه روز و حرکت سنوی است و سبب تغییر حال و کیفیت کره ارض ولی آنچه در خصوص عمرهای طولانی در بعضی کتب و حکایاتست باصطلاح و قواعد دیگر بوده مثل اینکه طول سلسله و عائله‌ای را باسم شخص مینوشتند ولی بعد مردم دوام عائله‌ای را طول عمر شخص میفهمیدند" انتهی

ORIGINAL